మేష్టారూ! ప్రయివేటు చెప్పరూ!

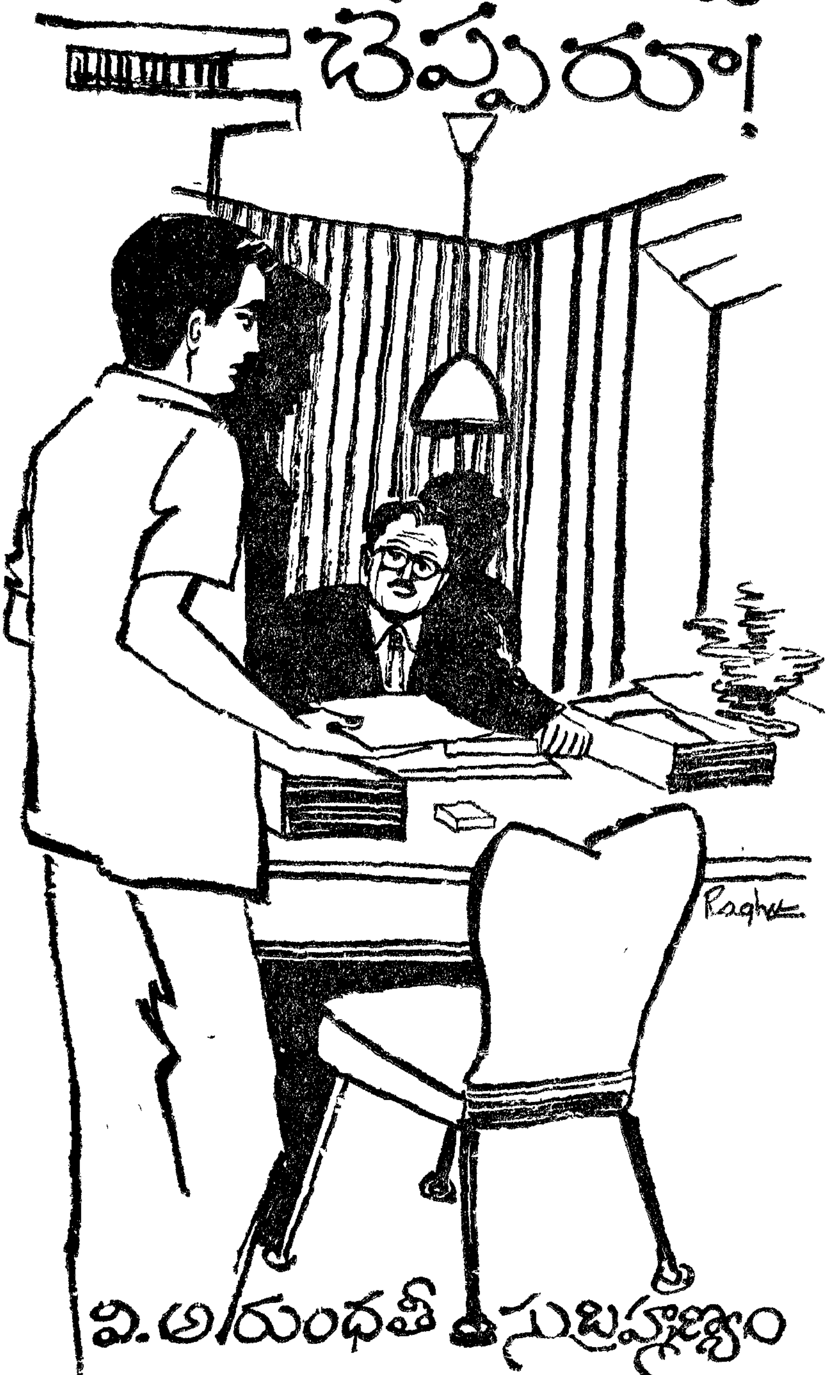

వి. అరుంధతీ సుబ్రహ్మణ్యం

కాలేజీ ఆవరణంతా కిటకిట లాడి పోతోంది. విద్యార్థులంతా అటు యిటు తిరుగుతున్నారు. అందరి వదనాలలో వేదన, విచారం, కోపం ప్రస్ఫుటమవు తున్నాయి. తలోమాటా అనుకొంటున్నారు. పరుగులు తీస్తున్నారు కొందరు. గుంపులు, గుంపులుగా చేరి యేవో అనుకుంటున్నారు. గుసగుసలాడు తున్నారు. అర్థంకాని జనం, వింతగా చూస్తున్నారు. ఎప్పుడూవున్న గొడవేలేవని, తల వంచుకొని పోతున్నారు కొంతమంది బుద్ధిమంతులు. అల్లరి చేయ డానికిదే సదవకాశంగా భావిస్తున్నారు కొందరు. అంతటికీ కారణం, ఆ కాలేజీ లోనే ఫైనలియర్ చదివే గోపీనాథ్ అనే విద్యార్థి మరణం. మరణం కాదు, ఆత్మ హత్య! దాని ఫలితమే యీ గడబిడంతాను.

ప్రిన్సిపాల్ రూముముందు నిలబడ్డా రంతా. వారి నాయకుడు కలుగజేసు కుంటూ, 'సార్! గోపీనాథ్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు' అన్నాడు. తనకు తెలిసిం దన్నట్లుగా తలవూపి, 'అయితే ఏం చేయాలి' అన్నట్లుగా చూసేరాయన. ఆ చూపుకి ఆ విద్యార్థికి ఒళ్ళు మండింది. అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది.

'అతని చావుకి మీరంతా బాధ్యులే సార్' కోపంగా అన్నాడు.

'కాలేజీలో యెన్నో జరుగుతూ వుంటాయి. అన్నిటికీ మా బాధ్యతేనంటే యెలా చెప్పవోయ్! చదువు చెప్పటంవరకే మా పని.' అని ఆగేరు. తిరిగి ఆయనే అందుకొంటూ, 'పాపం! పిల్లవాడు బుద్ధి మంతుడు. పూర్ ఫెలో ఏ ప్రేమ వ్యవ హారంలో పడ్డాడో', చాలా విచారంగా, అన్నారు. విద్యార్థులలో కలకలం రేగింది. 'ప్రిన్సిపాల్ డౌన్, డౌన్', అని మెల్లగా కేక లేస్తున్నారు.

ఆ నాయకుడు అందుకుంటూ, 'అదే సార్ మీ తప్పుడు అంచనా! ఒకటే కారణాన్ని అందరి చావులకి చూపించి, మీ తప్పేంలేదని భావించకండి సార్! గోపీ మరణానికి మీ యందరి అశ్రద్ధలు, అస మర్థతలు, డబ్బు ఆశ. డబ్బాశ సార్!' కసిగా గట్టిగా క్రోధంగా అన్నాడు.

'వాట్! మిస్టర్ !' నొసలు చిట్లిస్తూ అడిగేరు.

'నిజం! ఇదిగో యీ ఉత్తరం చదివి

వినిపించండి. అందరికీ బోధపడుతుంది,' అని వినయంగా ఒక కవరును ఆయనముందు విసిరేడు.

అందరి కళ్ళు ఆ కాగితంపై కేంద్రీకృతమైయింది. చెవులు నిక్కబొడుచుకొని విషయాన్ని తెలుసుకోడానికై ఎదురు చూస్తున్నారు. నిశబ్దంగా వుంది. కళ్ళజోడు సవరించుకుంటూ, ప్రిన్సిపాల్‌గారు చదవటం మొదలుపెట్టేరు.

'మిత్రులారా! మీ అందరితో కలిసి, మెలసి తిరగాలని, ఖుషీగా వుండాలని నాలో ఆశలు, కోరికలున్నాయి. కాని అందరికీ అనుకున్నట్టే దొరికేవి కావు యివి. కొందరు వాటి జోలికి వెళ్ళేందుకు కూడా వీలు లేనంత దూరంలోకి విసిరివేయబడతారు. ఆశ వుండటం సహజం. కాని నెరవేరే మార్గం కనిపించాలిగా!

నేను మధ్యతరగతి కుటుంబంనుండి వచ్చినవాణ్ణి. తోడబుట్టిన వాళ్ళందరూ వున్నారు. మా నాన్న చాలీ చాలని జీతంతో యింత సంసారం గడుపుకుని వస్తున్నారు. మా నాన్న పెద్ద చదువులు చదవలేదు. ఆ కాలంలో అంతగా చదువులు కూడా అనవసరం. తను చదవకపోయినందువల్లే యీనాడు తానిలా కష్టపడవలసి వస్తుందని ఆయన నమ్మకం. అందుకే తన పిల్లల్ని చదివించాలని, పెద్దవాళ్ళని చేయాలని ఆయన తాపత్రయం.

అందుకనే రాత్రింబవళ్ళు ఆఫీసులోను, పార్టుటయిము జాబ్‌ను చేసుకొంటూ శరీరానికి విశ్రాంతి అనేది లేకుండా, శ్రమించే కష్టజీవి వారు. వారి బాధను, కష్టాలను అర్థంచేసుకుని, నాలో నేనె మథనపడే వాడిని. హైస్కూలు చదువు యెలాగో కానిచ్చేను. కాలేజీలో చేరాలంటే డబ్బుతో పని. అమ్మకి మాత్రం యీ చదువులంటే, యేమాత్రం యిష్టంలేదు. 'ఎందుకండీ! అలా కాలేజీలకని డబ్బు తగలేయడం? పెద్దవాడు డిగ్రీ తీసుకుని యేం చేస్తున్నాడు? బొగ్గు గనులలో కూలికి వెళ్ళేడు. వీడూ అంతే! ఏదో నౌకరీలో పెట్టండి. వాడె బాగుపడ్తాడు. ఆ డబ్బుతో పిల్ల పెళ్ళైనా చేయొచ్చు.' అనేది. నిజం కూడా అంతే!

అన్నయ్య బి. ఏ. పట్టా పుచ్చుకొని రెండేళ్ళపైగా అయిందె. ఎక్కని గుమ్మం లేదు. అన్నిటికీ అప్లయి చేసేడు. చివరకు మిగిలింది బాధే! విసిగి, విసిగిపోయిన అన్నయ్య, ఈ చదువులు 'ఎందుకూ పనికి రావంటూ', బొగ్గుగనులలోకి కూలికి బయలుదేరి వెళ్ళేడు. ఇదీ వాడు చదివి చేస్తున్న పని. అమ్మ మనస్సు దీనివల్లే కష్టపడింది. నాన్నకి తెలుసు, గాని, తన పిల్లల్ని పైకి చదివించవలసిన బాధ్యత తండ్రిగా ఆయనకు వుంది అంటారు. ఆయన పంతం వల్లే నేను కాలేజీలో చేరేను. ఎలా డబ్బు తెచ్చేవారో ఏం చేసేవారో, ఆ దేవుడికే తెలియాలి. ఆరోగ్యం కూడా చూసుకోకుండా శ్రమించే నాన్నను చూస్తుంటే కడుపులో దేవినట్లయేది. కష్టపడి చదివేవాడిని. తెలియని విషయాలు తెల్సుకునే వాడిని. మంచి మార్కులు సంపాదించే నన్ను చూసి నాన్న పరవసించేవారు అప్పుడప్పుడు. కాని పైకి గంభీరంగా కనబడుతూ, 'గోపీ! నా ఆశలు నెరవేర్చరా!' అని మాత్రం అనేవారు. ఎలాగో అలాగ చివరి సంవత్సరంలోకి అడుగు పెట్టేను.

ఈ పరీక్ష గట్టెక్కితే నేనూ డిగ్రీసంపాదించేనని సగర్వంగా చెప్పుకోవచ్చు. మంచి మార్కులతో పాసయితే పై చదువులకి స్కాలర్‌షిప్ సంపాదించవచ్చు. పెద్ద ఉద్యోగస్థుడనవచ్చు. నాన్న కష్టాలుగడిచి బయటపడ్తారు. ఇలా ఎన్నో, ఎన్నో బంగారు కలలు కన్నాను.

ఆ సంవత్సరం సరిగా పాఠాలు జరగలేదు. విద్యార్థుల సమ్మెలవల్ల నయితే నేమి, లెక్చరర్లు సరిగా చెప్పనందువల్ల నయితే నేమి. జరగవలసిన పాఠాలు పూర్తి కాలేదు, పరీక్షలు వస్తున్నాయి. ఎంత శ్రద్ధగా చదివినా, శ్రమపడ్డా; జరగని పాఠాలు అర్థం చేసుకోలేక పోయేను. ఈ పరీక్ష పాసవుతాననే ధైర్యం నాలో నెమ్మది నెమ్మదిగా తగ్గసాగింది దిగులు పట్టుకుంది. ఇన్నాళ్ళ కష్టం వృధా అవుతుందేమోనని భయం. పరీక్షఫీజు కట్టాలంటే నాన్న పడే శ్రమా, కష్టం తలుచుకుని వణుకు పుట్టింది. ఒకసారి తప్పేనంటే నాన్న వేదన చూడశక్యంకాదు. మార్వాడీ కొట్టులో వడ్డీ పెరుగుతుంది. ఇంట్లో తిండికీ యిబ్బంది వస్తుంది. అబ్బ! ఎలా చూడను యీవన్నీ?! ఒక్కసారల్లా ఫెయిలయితే పరిస్థితే పూర్తిగా మారిపోతుంది. ఇవన్నీ నా మెదడులో గిర్రున తిరుగసాగేయి. ఈ దిగులుతో యింట్లో యేలాగో వుండేవాడ్ని. దాన్ని చూసి నాన్న, 'ఒరేయ్! గోపీ! ఇది ఆఖరి సంవత్సరం ఈ పరీక్ష పాసయావంటే, ఆతర్వాత సంగతి చూడొచ్చు. నామాట నిలబెట్టావని, నా ఆశ నెరవేరుతుందని గంపెడంత ఆశతోవున్నాను. గోపీ! శ్రద్ధగా చదవరా!' అని అన్నారు. ఆ మాటల్లోనే ఆయన యెంత ఆశపెట్టుకున్నారో తెలుస్తుంది. అమ్మకూడా అప్పుడప్పుడు హెచ్చరించేది. వారికెలా చెప్పను? ఎలాతెలుస్తుంది నా ఆవేదన? చదువుమీద అశ్రద్ధ లేదని చెప్పినా నమ్ముతారా? ఒకరోజు చెప్పలేక, చెప్పలేక అన్నాను.

'నాన్నగారూ! ఈసారి క్లాసుతో పాఠాలు సరిగా జరగలేదు;' ఇంకా ఆ మాటను పూర్తిగాకాకుండానే అందుకొన్నారాయన, 'అయితే యీసారి తప్పుతావంటావు. అవునురా! నీకెలా తెలుస్తుంది నా కష్టం. మీరు సంపాదించుతూ చదువుకొన్నప్పుడు తెలుస్తుంది రా! ఎవరో డబ్బుయిస్తుంటే యిలాగేవుంటుందిరా. ప్రతిరక్తంబొట్టూ మీకోసం ధారపోసి మిమ్మల్ని యేదో చేద్దామని ఆశపెట్టుకోవటం నాదే తప్పురా! కష్టపడి సంపాదించిన డబ్బును వృధాపాలుచేయడానికెవరిచ్చారురా, హక్కు మీకు? ఛీ! ఛీ! ఈ యీకాలం పిల్లలకి చదువన్నా ఉపాధ్యాయులన్నా, తల్లిదండ్రులన్నా యేమాత్రం గౌరవం లేదు. ఏదైనా అంటే సమ్మెలు, కొట్లాటలు. పిల్లల పాపమైపోయింది. ఛీ! నా ముందునుండి కదలరా! పోనీలే! ముందుగానే తప్పుతానని చెప్పేవు. చాలా సంతోషం. ఇప్పుడే ఆ ఆశను నీళ్ళు వదులుకొంటాను.' అంటూ విసురుగా ముందుగుడ్డ భుజంమీద వేసుకొని వీధిలోకి నడిచేరు. అమ్మ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొంది. ఆయనకి చెప్పుకోలేనంతకోపం, బాధవచ్చి నప్పుడు అలా బయటకు వెళ్ళటం అలవాటు. నా మనసులో వున్నమాట పూర్తిగా చెప్పకుండానే యింతటి మాట అన్నారు. చెప్పేనా! ఇంకా ఎలాంటి మాటలు వినవలసివచ్చేదో! ఎప్పుడూ ఆయన నన్ను గట్టిగా కోప్పడి ఎరగరు. ఆ రోజు ఆయన మాటలకు నాకు...' వ్రాయ

వాయిదాల పద్ధతిపై ట్రాన్సిస్టరు

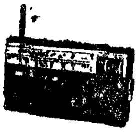

ప్రపంచప్రఖ్యాతిగల, శక్తివంతమయిన 3 బ్యాండ్ 'ఓల్‌వరల్డ్ 'టెలి-నేషనల్' ఇంగ్లీష్ మాడల్ ట్రాన్సిస్టర్ గ్యారంటీతో సహా నెలకు రు. 5 లు వంతున చెల్లించి పొందండి. ధర: రు. 165- ప్రతి పట్టణమునకు, గ్రామమునకు పంపబడగలదు.

LITZ AGENCIES (WAP)
P. B. 1267, DELHI—6.

మానవ సేవయే మా లక్ష్యం !
ఉచిత సత్ సాహిత్యం కోసం
ధర్మవిజయము కేంద్రం
పి. బి. 1654, సికింద్రాబాదు-3.

మీకు సంతానం లేదా ?

ఆపరేషన్, ఇతర వైద్యవిధానముల చికిత్సలచే, నిరాశచెందిన సోదరీమణులు, మా సలహా సంప్రదింపులచే, దేశములో పలుప్రాంతముల స్త్రీలు, సంతానవతులై పంపిన ప్రశంసా పత్రము లనేకము గలవు. ఉచిత సలహా. వివరములకు:

శ్రీనాగార్జున మూలికా కుటీరం

రైల్వే స్టేషన్‌వద్ద — రామాలయం వీధి,
తెనాలి - 2.

మేష్టారూ!...

లేను దాన్ని.

ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. దీనికి మార్గంయేమిటి? ఇలా ఆలోచిస్తూ కలత నిద్రతోనే గడిపేను. మర్నాడు మామూలుగా తయారయి కాలేజీకి వెడుతున్నాను. నాన్నగారుకూడా అప్పడే బయటకు వచ్చారు. వరండాలోవున్న నన్ను చూసి, దగ్గరగావచ్చి, 'గోపీ! నిన్ను యేదో అన్నానని మనసు కష్టపెట్టుకోకు. డబ్బు చికాకులో నుండటంవల్ల చిరాకుపడ్డాను. నువ్వు బాగా చదివేవాడివని తెలిసివుండి కూడా మాటలన్నాను. గోపీ! పోనీ యెవరినైనా అడిగితెల్సుకో బాబూ!

మనలాంటి లేనివాళ్ల గతి యింతే బాబూ ! ఉన్నవాడికే స్కాలర్‌షిప్‌లు, ప్రమోషన్లు, పెద్ద ఉద్యోగాలు. మనం లంచాలివ్వలేం. పలుకుబడి ఉపయోగిద్దామన్నా, నేను ఎందుకు పనికిరాని గుమాస్తాని. నా మాటకి విలువేది ? ఏ పెద్ద ఉద్యోగస్థుడి కొడుకో నీలాగే మార్కులు తెచ్చుకొనివుంటే యీపాటికి వాడికి అన్ని వసతులు జరిగేవి. కాని, మన పాపం యిలా వుంది. ఎవర్నీ ప్రయోజనం లేదు. నాలాంటివారు పిల్లల కోరికలు తీర్చలేని అసమర్థులు బాబూ! నీ తండ్రి యింత కన్న యేమీ తేలేడు. ఇప్పటికే శక్తి పోయింది. మునుపటిలాగ డబ్బు సంపాదించలేను. అప్పు లెక్కువయాయి. కడుపు నిండా తిండి, కంటినిండా నిద్ర కూడా కరువయే రోజులు దగ్గరపడుతున్నాయి. ఈ సమయంలో నువ్వు ప్యాసయి, ఖర్చు చేసిన డబ్బుకు ఈ ఫలితం దక్కితే మేలు. ఎవరి కాళ్ళో పట్టుకుని ఉద్యోగం సంపాదిద్దాం! ఇలా ఆశించటం నీ తండ్రి తప్పా! పోనీలే బాబూ ! నీ చేతనైనంత వరకు శ్రమపడు. ఆ తర్వాత భగవంతుడిదే భారం,' కళ్ళల్లో తిరిగే కన్నీళ్లను అపుకుంటూ బొంగురు కంఠంతో అన్నారు. హృదయం కలిచివేసింది. రాత్రిపడ్డ బాధంతా కన్నీరై ప్రవహించింది నాకు.

'లేదు నాన్నా ! నేను తప్పకుండా ప్యాసవుతాను. నీకేం బెంగ వద్దు. అనవసరంగా మిమ్మల్ని నొప్పించేను. దిగులు పడకండి నాన్నా !' అన్నాను. ఆ తర్వాత నేను కాలేజీకి వెళ్ళేను.

మనసులోయెంత బాధ వున్నా; నా పాఠాలు శ్రద్ధగా వింటున్నాను. అల్లరిమూకలతో తిరిగే అలవాటు లేదు. ఆడపిల్లల జోలికి వెళ్ళేవాడినికాను. నా పనేదో నేనేదో అంతే! అందుకే కొందరికి నన్నంటే అయిష్టం. మంచి మార్కులు రావటంవల్ల కూడా, కొందరికి అసూయగా వుండేది. ఏది యెలావున్నా నాకందరూ మిత్రులే!

నాన్నగారు అన్నమాటలు పదే, పదే గుర్తుకు వచ్చాయి. మనసులో అనెక రకాలైన ఆలోచనలు కలుగుతున్నాయి. చివరకు ఒక నిర్ధారణకు వచ్చేను. ఆ సాయంకాలమే నాకు సబ్జక్టుకుచెందిన లెక్చరరు యింటికి వెళ్ళేను.

గుర్నాథంగారు పిల్లలకి ట్యూషన్లు చెప్తున్నారు. అంతమంది పిల్లలతో వున్న ఆయనను పలకరించటం యిష్టంలేక వెనక్కు తిరిగేను. ఈ సమయం దాటితే తిరిగి ఆయన కనిపించరేమోననే సందేహం తిరిగి నన్ను పీడించసాగింది. ఆ సందుమొగలోనే నిలబడి వారింటివైపే చూస్తూ వున్నాను. నిముషాలు భారంగా గడుస్తున్నాయి.

ఎనిమిది గంటలకి మేష్టారిని కలిసేను. ఆయన నన్నుచూసి. 'ఏంకావాలి గోపీ ?', అన్నారు. అసలు విషయం చెప్పడానికి భయం వేసింది. కాని నన్ను నా మనసు అన్నివిధాలా వత్తిడి చేయటంవల్ల ధైర్యంగా ఆయనకు విషయం చెప్ప తప్పిందికాదు.

'మేష్టారూ!! సొర్సన్నుకాలేదు. పరీక్షలు వస్తున్నాయి;' ఆగేను.

'అయితే యేం చేయమంటావోయ్?; గట్టిగానే అన్నారు. కొంచెం సర్దుకుని. 'మేష్టారూ ! నాకు ప్రయివేటు చెప్పరూ ?' నేను అడిగిన తీరుచూస్తే నాకే యెలాగో ననిపించింది.

'అదేమిటోయ్ ! చిన్న పిల్లాడిలాగ, 'చెప్పరూ ?' అని అడుగుతున్నావు? రేపటి నుండేరా! దానికేం నిక్షేపంలాగ చెప్తాను' అని అన్నారు.

'అదికాదండీ ! మా సంగతి మీకు తెల్సును. అందుకని...' చేతులు నలుపుకొంటూ ఆగేను.

'సూటిగా చెప్పవోయ్.'

'మీకు డబ్బు యివ్వలేను. ఇంట్లో పరిస్థితి బాగులేదు. ఎలాగో యీ పరీక్ష

కాసివ్వనంటే, నాకష్టాలు గట్టెక్కుతాయి;' ఎలాగో ధైర్యంచేసి అసలు విషయం చెప్పేశాను.

'ఓహో! అదా సంగతి! అందుకనా ఇంత నాన్చుడు వ్యవహారం! అదేం జరగదు' నిక్కచ్చిగా అన్నారు.

'మేష్టారూ! పేదవాళ్ళం. తిండికే కటకటలాడి పోతున్నాం. మా నాన్న నాపై గంపెడంత ఆశపెట్టుకున్నాడు. పాఠాలు అర్థం కావటంలేదు. పాసవ్వ లేను. పరీక్ష వ్యాసయే...'

'అయితే నేనేం చేయనోయ్!', కర్కశంగా వున్నాయి ఆయన మాటలు.

'పేద బాలుడి మీద దయతలచండి మేష్టారూ! ఈ ఉపకారంచేసి పెట్టండి మీ మేలు యెన్నటికీ మరువలేను.'

'గోపీ! అనవసరంగా మాటలు పెంచకు. నీకు కాలక్షేప అభ్యాస్యగా యివ్వవలసిన డబ్బుకు పెలవోజుల గడువు యిస్తున్నాను.'

'హా! ఫీజు కూడా కట్టడానికి ఇబ్బందిపడే నేను అద్యాపనకూడా నా మేష్టారూ?'

'ఇవన్నీ కాలేజిలో చేరేముందే ఆలోచించాలి. అయినా నాకెందుకు యివన్నీ, డబ్బుంటేనే మాట్లాడు. నీ యిష్టం' అన్నారు.

అప్పటికే నాలో సహనం నశించింది. కోపం రాసాగింది. ఈరోజు నే నిలాగవచ్చి అడిగేనంటే కారణం వీరే!

'మేష్టారూ! నిజం! క్లాసులు శ్రద్ధగా వింటే సరిపోతుందనుకునేవాడిని. కాని డబ్బుంటేనే కాలేజీ గట్టెక్కుతానని తెలుసుకోకుండా చేరటం నాదే తప్పు మేష్టారూ!

మేష్టారూ!...

సక్రమంగా క్లాసులలో పాఠాలు చెప్పి వుంటే, నేనిలాగవచ్చి మిమ్మల్ని అడిగి వుండేవాడిని కాను, విద్యార్థులమీద నెపం నెట్టినా సమయం చిక్కిందే చాలని క్లబ్బుల్లో గంటలు గంటలు గడిపేవారు. బయటకు ఉడాయించేవారు. పరీక్షలప్పుడు యీ పిల్లలే మీ వద్దకు ట్యూషన్లకి వస్తారనే విషయం కూడా మీకు బాగా తెలుసు.'

'గోపీ! మాటలు బాగానే నేర్చావే! క్లాసులో పాఠాలు వినకుండా కాలక్షేపం చేసి, యిప్పుడు ఆ నేరం మామీద నెట్టడం మీకు అలవాటయింది. అందితే జుట్టు, అందకపోతే కాళ్ళు.'

'మీ మనస్సాక్షిగా చెప్పండి మేష్టారూ! మీరు నిజంగా పాఠాలు సరిగా చెప్పేరా? చెప్పినది అర్థమయేలాగు బోధించేరా? మీకెలాగైనా నెలకి జీతాలు వస్తాయి మేష్టారూ! మీరెలా చెప్తున్నది అడిగేవారు లేరు. కాని మా సంగతి అలా కాదుగా!'

'చాల్లే. ఏదో బుద్ధిమంతుడు అనుకొంటే వ్యవహారం చాలా దూరమే వచ్చిందే!' అంటూ లేచేరు. ఇంతలోకే వారి భార్య అన్నపూర్ణమ్మగారు వచ్చేరక్కడికి.

'ఏమండీ! గోపీ తెలివైనవాడు ఎప్పుడు మిమ్మల్ని యేమీ అడగలేదు. పోనీ యీ కొద్దిరోజులు చెప్పండి. మీపేరు చెప్పుకొని...' ఆమె అంటూండగనే,

'ఊ! నీకూ వచ్చింది యీ జాడ్యం. ఇంకవాలు వాళ్ళింటికి వెళ్ళటానికి వీలులేదు ఇక మీదట' అన్నారు కోపంగా. నావల్ల ఆవిడకు అనవసరంగా మాటలు రావటం యిష్టం లేక నాలోని కోపాన్ని అణచుకొంటూ, 'మేష్టారూ! మీరు పెద్దవారు. పిల్లలకి మంచి, చెడ్డలను, నీతులను బోధించేవారు. ఇంతగా సంపాదిస్తూ, యీ పేదవాడికి ఉచితంగా చెప్పలేరా? ఇంటి పరిస్థితులు బాగులేవు. పరీక్ష పోతే నాన్న బాధపడ్తారు. చేతిలో డబ్బులు లేవు. అందుకనే మీ దగ్గరకు వచ్చి బతిమిలాడవలసి వచ్చింది. పాఠాలు సరిగా జరిగివుంటే నేనే శ్రమపడేవాడిని. మీ యింటెడు చాకిరీ చేస్తాను. నాకుటుంబాన్ని ఆదుకోవాలి మేష్టారూ! నాకీ ఉపకారం చెయ్యండి మేష్టారూ! కోపంలో యేదో అన్నాను నన్ను క్షమించండి. నామీద దయ తలచండి మేష్టారూ!' ఆయన పాదాల మీద పడి వేడుకున్నాను.

ఆయన భార్యవైపు తిరిగి, 'పో! లోపలికి.' అన్నారు. ఆ ఇల్లాలు దీనంగా చూసింది నన్ను. మేష్టారు విసురుగా లోపలికి వెళ్లేరు. ఇంక గతిలేక నిరాశతో, అవమానంతో వీధి ముఖం పట్టేను. మాష్టారు గారి ముఖం చూడాలనిపించలేదు. ఆయన వదనంలో కనిపించే నిష్ఠురరేఖలు ఆవేదనను చూడలేను.

ఆయన ఆశలను కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించేస్తున్న దుర్మార్గుల్లో నేను. నామీద నాకే కోపంవచ్చింది మేష్టారూ అలా కర్కశంగా అడగలిగేరంటే దానికి కారణం డబ్బున్న తల్లిదండ్రులు. వారి పైకపు బయటకు చేరింది. క్లాసులలో సరిగా పాఠాలు చెప్పకుండా ట్యూషన్లతో కడుపు నింపుకుంటున్నారు మేష్టార్లు. ఎలాగో అలాగ పిల్లాడు గట్టెక్కుతే చాలు అని పదులు, వందలు

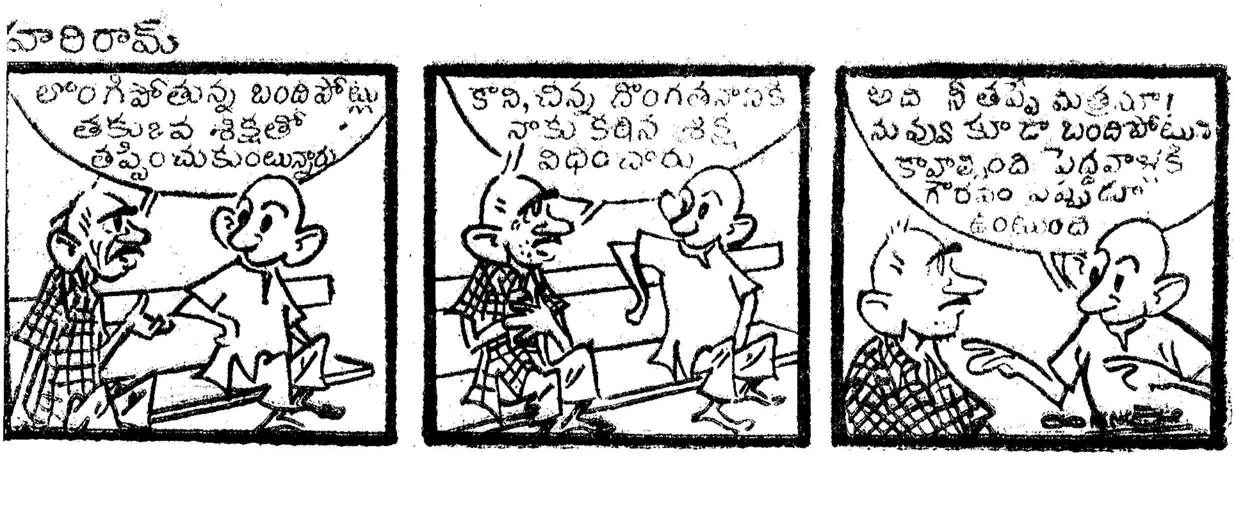

శస్త్ర చికిత్స లేకుండా విశ్రాంతి పొందగలరు

డా. రాయ్

బలహీనత మరియు అనేక విధములుగా సాధారణమైన మందులను తీసుకొనుటవలన జబ్బు నయము గాక విసుగు చెందినయెడల వెంటనే 22 సంవత్సరాల అనుభవంతో ప్రఖ్యాతి గాంచిన **డా. రాయ్** (గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు) సెక్సు స్పెషలిస్టు (గుప్త రోగముల స్పెషలిస్టు) ను సంప్రదించి తమ జీవితమును సుఖవంతం చేసుకొనుడు.

నరముల యొక్క బలహీనత మందువల్ల కాక విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రములవలనకూడా బాగుచేయబడును. దీనివలన అతి త్వరలో విశ్రాంతి పొందగలరు.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 1950లో స్థాపితము.

సంప్రదించు సమయం:
ఉదయం గం. 8—00 నుండి మ. 1—00
సాయంత్రం గం. 4—00 నుండి రా. 9—30

రాయ్ మెడికల్ హాల్

BRANCH OFFICE:	HEAD OFFICE.
మొదటి అంతస్తు,	మొదటి అంతస్తు,
గాంధీ నగర్,	సెయింట్ మేరీస్ రోడ్,
(లలంకార్ టాకీస్ ఎదుట)	మనోహర్ టాకీస్ వద్ద
విజయవాడ-3.	**సికిందరాబాద్ (ఎ. పి.)**
ఫోన్: 74658	ఫోన్: 72184.

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1. **'తెలుసుకోదగ్గవి' (భాగం 5)**: ఈ పుస్తకము సకల విజ్ఞాన కల్పతరువు. మీ జీవిత సంతోషాలకు మీరు తెలుసుకోదగ్గ అనేక వందల అద్భుత విషయాలు కలవు. వెల. రు. 5/—లు
2. **'అద్భుత హాస్యకథలు'**:- ఈ పుస్తకంలో బ్రహ్మాండముగా నవ్వు పుట్టించే చిన్న కథలు కొన్ని వందలున్నాయి. నవ్వి, నవ్వించటానికి ఉపయోగం. వెల రు. 3—50
3. **'చేతిపనులు'**:- చిన్న పరిశ్రమలకు, సర్దాకి, సంపాదనకు మీ కిష్టమైన ఎన్నో రకాల సరుకులు సులభంగా ఇంట్లో తయారుచేసుకొనే విధానాలు ఇందు గలవు. వెల రు. 3.50
4. **'మంత్రశక్తి'**:- మీ కోర్కెలు నెరవేర్చుకొనటానికి వివిధ మంత్రాలు, వాటి అద్భుత రహస్యాలు, సాధన మార్గాలు ఈ పుస్తకములో పేర్కొనబడినవి. వెల రు. 3—50
5. **'జీవిత రహస్యాలు'**:- మీ దాంపత్య జీవితాన్ని సంపూర్ణ ఆనందమయం చేసుకోవడానికి అనేక దివ్య కామసూత్రాలు ఇందు కలవు. వెల రు. 3—50

యువకులంతా చదవదగినది

6. **'యువతి'**:— స్త్రీలను గురించి యువతీ, యువకులు తెలుసుకోదగిన అనేక అద్భుత కుతూహల విషయాలు గలవు. వెల. రు. 3—50.

ప్రతివారూ చదవదగినది

7. **సంతానము**:— కామసుఖాలు అనుభవించుచు కూడ అవసరంలేనపుడు గర్భం రాకుండా అవలంభించదగు 60 సులభమార్గాలు పేర్కొనబడినవి. వెల. రు. 3—50

పైటి రచన: **ఏ. యస్. మూర్తి**, ఎం. ఏ. ఒకే పుస్తకం కావలసినవారికి పోస్టు ఖర్చు రూ. 1—50 అదనం. ఏ రెండైనా లేక అంతకుమించి కొనేవారికి పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం.

దేశసేవ ప్రచురణలు, అశోకనగరు, ఏలూరు-2

(ఆంధ్ర) కు ప్రాస్తే, మీకు కావలసిన పుస్తకాలు వి. పి. పోస్టు ద్వారా పంపబడును.

మేష్టారూ!...

తగలేస్తున్నారు పిల్లల తల్లిదండ్రులు. అన్నిటికీ సమ్మెలుచేసే ఈ విద్యార్థులు ఇలాంటి విషయంలో యెందుకు జాప్యం చేస్తున్నారో తెలియదు. వారి బుర్రలకే తట్టలేదా మరి!

'పాఠాలు సరిగా చెప్పండి. ట్యూషన్లకు రాము' అని గట్టిగా అందరూ అంటే! 'యెవ్వరూ వెళ్ళకపోతేనో!' అలా జరిగితే మేష్టారిలా అడిగేవారుకారు. నాలాంటి వారికి గతిపట్టేదికాదు. నా మాటలు వినే నాథుడు లేడు. మేష్టారు అడిగిన డబ్బు తలుచుకొనేసరికి వళ్ళు ఝల్లుమంది. కష్టపడి చదివే నాలాంటి వారికి వందలు వందలు డబ్బు యెలాతేగలరు? అన్నిటికీ కారణం. అశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్యం. ఇలా పరిపరివిధాలా నాలో ఆలోచనలు రేగి, చివరకు దానికి కారణం మేష్టారే అనిపించింది. నాకు ఉచితంగా చదువు చెప్పటంవల్ల మేష్టారికి కలిగే నష్టం? 'డబ్బు'. ఆమాట నొదిలి వెర్రిగా నవ్వుకున్నాను.

అందరినీ అనకూడదు. నాలాంటి దౌర్భాగ్యులుపుట్టడమేతప్పు ఇలాంటివారిని బ్రతికించటం భగవంతునిది తప్పు. తిరిగి, తిరిగి, కనబడని ఆ భగవంతునిపై పోయిందికోపం. అందరినీ తిట్టుకుంటూ యిల్లుచేరేను. పుస్తకం తెరిచినా, మనసు యెక్కడో తిరుగులోంది కొన్ని పోర్షన్సు అవలేదు. చదివితే తలకెక్కటంలేదు. అక్షరాలు గజిబిజిగావున్నాయి నా కంటికి. నా వక్కడికే కాదు. ఎవ్వరికీ అర్థంకాలేదీపాఠాలు. ఆవిషయాన్ని వారంతగా పట్టించుకున్నట్లు లేదు. కాపీలు కొట్టేస్తే యింత బాధ వుండదు. నా ఆలోచన నాకే అసహ్యంవేసింది. ఎలాంటి వాడిని యెలా దిగజారిపోతున్నానో! పిచ్చి పట్టేదు. ఆలోచనలు దాకమానవు. పరీక్ష గట్టెక్కేటట్లు తోచదు. ఆ కమంగా ప్రవర్తించలేను. డబ్బు చిమ్మలేను. ఏవిధంగా నెగ్గుకు రాలేను. చివరకు చావే నయమని పించింది. చచ్చి సాధించేది లేదుగాని, ఒక జీవి తక్కువయినట్టే గా! మంచి, చెడ్డలను విచారించే పరిస్థితి దాటిందో నాలో! అభిమానం అడ్డువచ్చి, తిరిగి ఎవ్వరినీ

అడగ బుద్ధిపుట్టలేదు.

బలహీనుడ నవుతున్నాను. బతకలేక, బతికి చేసేదిలేక పాపాలను కొన్నాను. ఈ ఉత్తరంద్వారా నా ఆవేదనను మీకు తెలియజేయాలనే వ్రాసేను.

'మేష్టారూ! మిమ్మల్ని వేలెత్తి చూపటానికి కాదు. మీలాగే డబ్బుతో మూసుకున్న మీ లాంటి హృదయాలను. ఇప్పటికైనా తెరిచి, నాలాంటి అభాగ్యులకు చేతనైనంత సాయం చేయమనే నా ప్రార్థన. నాలాంటివారు కోకొల్లలు. వారందరికీ కావలసింది, మీలాంటి పెద్దల సహృదయత, దయార్ద్రత. డబ్బే ప్రధానంకాదు మేష్టారూ! డబ్బుతో రానిది ఆత్మ తృప్తి. మంచిపని చేసేనని తలచి దానివల్ల పొందే ఆనందాన్ని మీరు డబ్బుతో కొనలేరు. పైకి మంచివాణ్ణి అని చెప్ప కొనడంకాదు మేష్టారూ! ఆ మంచిని సరియైన దోవలో పెట్టి, నలుగురికి ఉపకారం చెయ్యాలి. నేను బ్రతికివున్నట్లయితే మీమీద ద్వేషం పెంచుకునే వాడిని. నా మనసును అటువంటి అపవిత్రపు పనికి పూనుకోనీయలేదు.

మేష్టారూ! అందరూ మంచివాళ్లని అనుకునే నాకు, సరియైన వివేకాన్ని కలుగచేసేరు. ఎవ్వరేనా 'ప్రయివేటు చెప్పరూ' అని అడిగినప్పుడు నేను గుర్తుకు వస్తానులెండి. మిమ్మల్ని అని లాభంలేదు మేష్టారు! అసలు పరిపాలనా విధానమే అలా వుంది. మీ పనులు మీరు సరిగా నిర్వర్తిస్తున్నారా లేదా అని అడిగే వారులేరు? విద్యార్థుల మంచి, చెడ్డలను ఆలోచించేవారు లేరు? అందుకే పిల్లలు దారుణాలు తలపెట్టున్నారు. నీతులు చెప్పే పెద్దలే అన్యాయం అధర్మంగా ప్రవర్తించేటప్పుడు, చిన్నహృదయాలు, వికసించే మనసులు, ఆ దెబ్బలకు తట్టుకోలేక వడిలి, రాలిపోతున్నాయి. కోపం తెచ్చుకోకండి మేష్టారూ! నాలాంటి అభాగ్యులకు తగిన సహాయం చేయమనే నా ప్రార్థన. దానిలోనే మాధవసేవ కూడా వుంది.

ఇదే మేష్టారూ నేను కోరేది!

ఇట్లు
గోపీనాథ్!'

ఉత్తరం పూర్తిగా చదివిన ప్రిన్సిపాల్ గారి కళ్ళనెంబడి రెండు కన్నీటి బొట్లు రాలేయి. విద్యార్థులు చేతిరుమాలుతో కళ్లు తుడుచుకున్నారు. మెల్లగా ఏవో శపథాలు చేసుకొన్నారు విద్యార్థులు.

ఇదుగో! నోటికంతా రక్షణ చేకూర్చే

టూత్ పేస్ట్ — నీమ్

నీమ్ టూత్ పేస్ట్ మీ పళ్ళను శుభ్రపరచడమేగాదు, నీమ్ టూత్ పేస్ట్‌లో ఆరోగ్య ప్రదాయిని వేప (నీమ్)కు వుండే అద్భుత లక్షణాలన్నీ వున్నాయి. పళ్ళను గట్టిపరిచి చిగుళ్ళకు రక్షణ చేకూర్చి, దుర్వాసనను నివారించి, మీ నోటిని సర్వదా స్వచ్ఛంగా వుంచుతుంది.

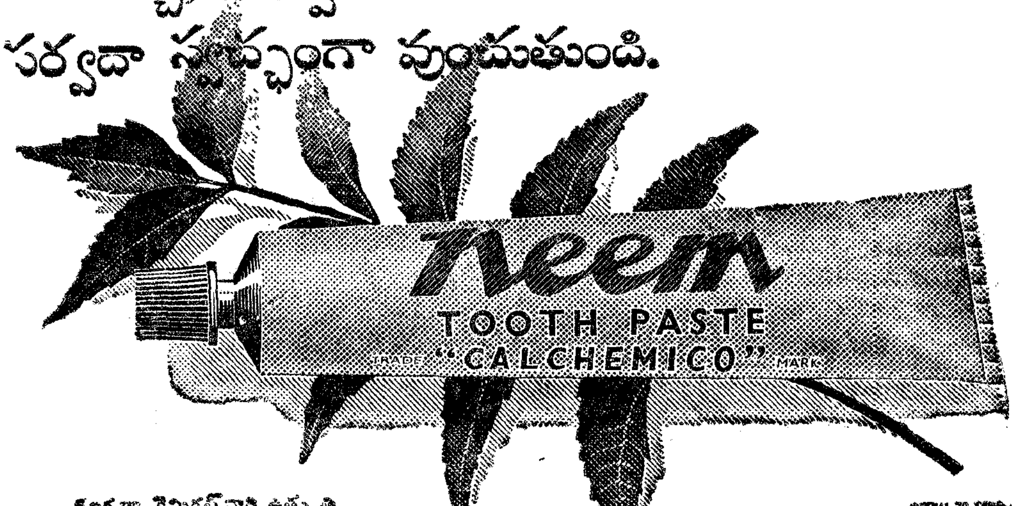

కలకత్తా కెమికల్ వారి ఉత్పత్తి